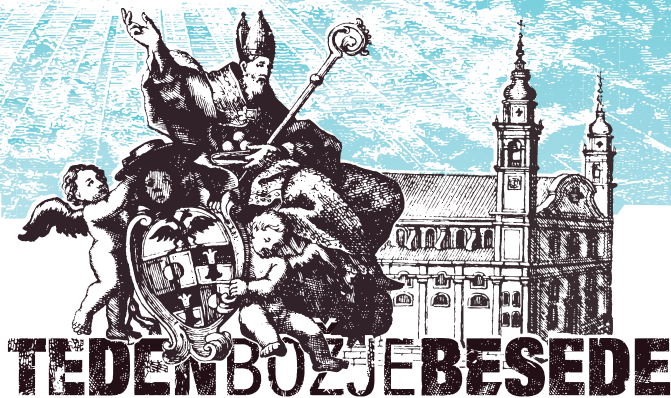

30. 11. 2025–7. 12. 2025 * LV * 2331

Župnijski list stolne župnije

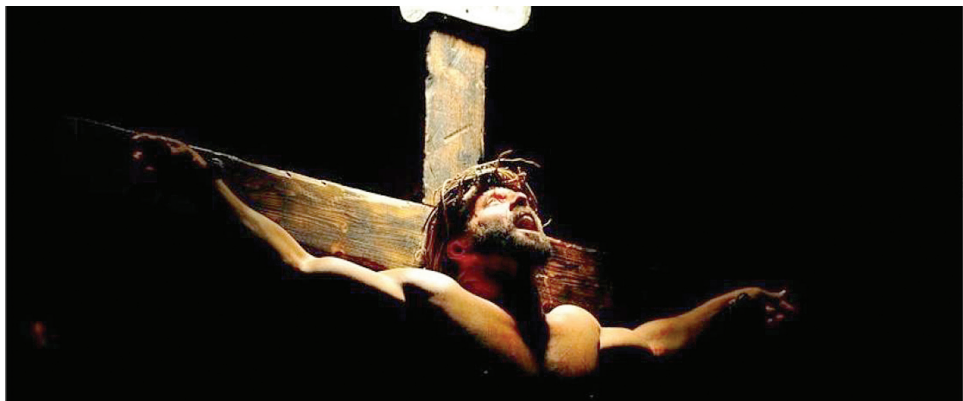
~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

1. ADVENTNA NEDELJA

Je Miklavž bolj potreben otrokom zaradi veselja in presenečenja ali odraslim zaradi ohranjanja dobrote srca, kar prinaša veselje enim in drugim? Začetek novega cerkvenega leta označujejo posebej tri stvari: pričakovanje, hrepenenje in težnje. Vse troje je odraz otroškega duha v nas, da se v srcu porajajo vsakovrstne želje, v otroštvu povsem spontane in brez razmišljanja, potem pa se jih moramo s spoznavanjem učiti prečiščevati in prebirati, kot prebirajo ribiči vsebino svojih mrež, da dobre shranijo, nerabne pa, tudi če so lepe, zavržejo. V tem imajo velik pomen vzori in ideali, pa živa in dejavna povezanost z občestvom. In komur je bilo dano, da je z duhom vere preživel večino svojega življenja, bo vedno bolj čutil resnično hrepenenje po gledanju, doživljanju tega, kar v mislih, govorjenju in ravnanju verujemo. Sad tega – zdravo mišljenje, pristno pričevanje in modro ravnanje – v človeku neopazno raste in se krepi. Teženje pa je lastnost duha mladostnega iskanja in je potrebno tudi za krepitev volje, samostojnosti in samoza-

vesti. Tudi to razpoloženje naj bi vedno ostajalo v nas, da duh ohranja svežino ter išče odgovore na izzive, probleme in naloge, ki jih življenje postavlja pred nas, da jih presodimo, se odločimo in uresničimo. V tem lahko človeka zanese, da se preveč zanaša nase, da si razvija le spretnost in iznajdljivost, a življenje s Cerkvijo in življenjske izkušnje nas bodo vedno znova spominjali, da to, kar vidimo in lahko sami uresničimo, še zdaleč ni cilj in smisel našega bivanja. »Njega, Boga hočem,« je v pismu vzkliknil sv. Ignacij Antiohijski. Ta želja in težnja – rasti v življenje Boga – pa je znamenje, da je vera živa, da se ni ustavila v obhajanju praznikov in časov, ampak da teži k temu, da odnos z Bogom pogloblja, da ta postaja tople, predan in zaupen in osvobajajoč. Vera je luč in dan v nasprotju s temo greha in nespameti, je moč in pogum v nasprotju tako s strahom kot s predrznim zaupanjem. Bog prihaja. Vedno presenetljiv, a vsakič pri naša nekaj novega iz neizmernosti svojega Duha.

Anton Slabe

III. Jezusova velika noč. 6. Smrt. »Jezus je zaklical z močnim glasom in izdihnil.« – iz katehez papeža Leona XIV.

Ko je prišla šesta ura, se je stemnilo po vsej zemlji do devete ure. Ob deveti uri je Jezus zaklical z močnim glasom: »Eloí, Eloí, lemá sabahtáni?«, kar v prevodu pomeni: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?« [...] Jezus pa je zaklical z močnim glasom in izdihnil. In zagrinjalo v templju se je pretrgalo na dvoje od vrha do tal. Ko je stotnik, ki mu je stal nasproti, videl, da je tako izdihnil, je rekel: »Resnično, ta človek je bil Božji Sin.« (Mr 15,33-39)

Jezus na križu ne umre brez besed, ne ugaša počasi, kakor luč, ki pojema, ampak življenje zapusti z glasnim krikom. Ta krik zajema vse: bolečino, zapuščenost, vero, daritev. Ni le glas telesa, ki se vda, ampak zadnje znameenje življenja, ki se izroča. Pred tem pa postavi eno najbolj bolečih vprašanj, ki jih je mogoče izreči: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?« Sin, ki je vedno živel v tesnem občestvu z Očetom, zdaj doživlja tišino, odsotnost, prepad. Ne gre za krizo vere, ampak za zadnjo stopnjo ljubezni, ki se daruje do konca. Jezusov krik ni obup, ampak iskrenost; resnica, ki gre do konca; zaupanje, ki ostane tudi takrat, ko vse molči.

V tistem trenutku se nebo stemni in zagrinjalo v templju se pretrga. Bog ne prebiva več za zagrinjalom, njegovo obličje je zdaj v celoti vidno v Križanem. Tam, v tistem trpinčenem človeku, se kaže največja ljubezen. Tam lahko prepoznamo Boga, ki ne ostaja oddaljen, ampak se vživi v našo bolečino. Stotnik, pogan, to razume. Ne zato ker ga je slišal, ampak ker je videl Jezusa umreti na tak način: »Resnično, ta človek je bil Božji Sin.« To je prva izpoved vere po Jezusovi smrti. Je sad krika, ki se ni izgubil v vetru, ampak se je dotaknil srca.

Včasih tisto, česar ne uspemo povedati z besedami, izrazimo z glasom. Ko je srce polno, vpije. In to ni vedno znamenje šibkosti, lahko je globok izraz človeškosti. Navajeni smo misliti, da je krik nekaj neprimernege; nekaj, kar je treba utišati. Evangelij pa našemu kriku pripisuje izjemno vrednost in nas spominja, da je lahko prošnja, ugovor, želja, izročitev. Lahko je celo skrajna oblika molitve, ko ostanemo brez besed.

Vpijemo, kadar mislimo, da nas lahko še kdo sliši. Ne vpijemo iz obupa, ampak iz želje. Jezus ni vpil *pro*

ti Očetu, ampak k Njemu. Tudi v tišini je bil prepričan, da je bil Oče tam. Vpiti je postane torej duhovno dejanje. Ni samo prvo dejanje ob našem rojstvu – ko ob prihodu na svet jokamo: je tudi način, da ostanemo živi. Vpijemo, kadar trpimo, pa tudi kadar ljubimo, kličemo, prosimo. Vpiti pomeni povedati, da smo tu, da ne želimo umreti v tišini, da imamo še vedno kaj ponuditi. Jezus nas uči, naj se ne bojimo vpiti, če je iskreno, ponižno, usmerjeno k

Očetu. Vpiti je ni nikoli nekoristno, če se rodi iz ljubezni. Nikoli ni prezrto, če je izročeno Bogu. Je način, da se ne predamo cinizmu, da še naprej verujemo, da je drugačen svet mogoč.

Naučimo se zato od Jezusa tudi tega krika upanja, ko pride ura najhujše preizkušnje. Če bo naš krik resničen, bo lahko postal začetek nove svetlobe, novega rojstva. Tako kot pri Jezusu: ko se je zdelo, da je vsega konec, se je zvečičanje pravzaprav šele začinjalo.

»ZA« KULTURO ŽIVLJENJA – dan hvaležnosti

Izid nedavnega referenduma nas navdaja s hvaležnostjo Jezusu Kristusu, kralju vesoljstva. Obenem pa, je poudaril gospod nadškof, »moramo biti hvaležni tudi vsem tistim, ki so v času referendumске kampanje začeli vedno bolj jasno izpovedovati svoj pogled na življenje. Ne samo na tiste, ki so kot organizatorji nosili glavno breme, ampak tudi na vse ljudi, ki se niso dali utišati, ampak so povedali svoje mnenje in zagovarjali svoje stališče. Vesel sem teh naših kristjanov, pa tudi vseh tistih, ki drugače verujejo ali so morda neverni, vendar ohranjajo živo vrednoto človeka, njegovega dostojanstva in nedotakljivosti njegovega življenja. Vesel sem tudi odločne drže zdravnikov in pravnih strokov-

njakov. Njihova stališča so bila trdna in so jih jasno in glasno izrazili. Hvala vsem strokovnjakom, da se je v tem dogajanju ves čas slišal glas stroke.

Vendar želim poudariti, da danes ni dan proslavljanja. Dan hvaležnosti je. Vendar je tudi dan odločitve, da naš glas ne bo utihnil. Kar pomeni, da ne bomo nikomur, tudi sebi ne, dovolili, da bi utišal našo vest ali nas prepričal, da bi hodili po lahkkih in udobnih poteh. Dosledno se hočemo odločati za to, kar je prav in kar je dobro – za posameznega človeka in za družbo. In vedno hočemo biti odprti za Božje delovanje, da bomo jasno in razločno ločili dobro od hudega.«

*Msgr. Stanislav Zore,
nadškof in metropolit*

DOGODKI PRED NAMI

- **V soboto, 6. 12.,** bo v stolnici celodnevno češčenje. Svete maše ob 10.30 ne bo. Sklep z litanijami Srca Jezusovega in sveto mašo bo ob 18.00. Razpored češčenja bo objavljen. Lepo vabljeni!
- **V nedeljo, 7. 12., na »Miklavževo« nedeljo,** bo slovesno sveto mašo ob 9.00 daroval gospod nadškof. Pri maši bo podelil papeški blagoslov. Zvečer ob 18.00 pa bodo slovesne večernice pred praznikom Brezmadežne. Lepo vabljeni!
- **V ponedeljek, 8. 12.,** bodo svete maše po prazničnem redu. Po večerni sveti maši bo v župnišču sestanek ŽPS.

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 30. 11.: 1. adventna nedelja, nedelja Karitas**
- **Ponedeljek, 1. 12.: sv. Karel de Foucauld, redovnik**
- **Torek, 2. 12.: sv. Bibijana (Vivijana), mučenka**
- **Sreda, 3. 12.: sv. Frančišek Ksaver, duhovnik, misijonar**
- **Četrtek, 4. 12.: sv. Barbara, mučenka**
- **Petek, 5. 12.: sv. Saba (Sava), opat, puščavnik**
- **Sobota, 6. 12.: sv. Nikolaj, Miklavž, škof, celodnevno češčenje**
- **Nedelja, 7. 12.: 2. adventna nedelja**

CELODNEVNO ČEŠČENJE SV. REŠNJEGA TELESA

10.00–11.00	redne jutranje molivke/ci
11.00–12.00	posamezniki (tiho češčenje)
12.00–13.00	kanoniki
13.00–14.00	posamezniki (tiho češčenje)
14.00–15.00	redovnice in redovniki
15.00–16.00	ura Božjega usmiljenja
16.00–17.00	župnijski pastoralni svet
17.00–18.00	neokatehumeni
18.00 sklep češčenja s petimi litanijami Srca Jezusovega in sveto mašo.	

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNIKI: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB PRVIH SOBOTAH IN PRVIH PETKIH: tudi ob 16.00

CERKVENI PRAZNIKI NA DELOVNI DAN: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 16.00, 18.30

NEDELJE: 6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30, 16.00, 18.30

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

VSAK DAN

8.30 in 18.00: rožni venec

NEDELJA

15.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

PRVI ČETRTEK

Po večerni maši molitev v čast svetemu Jožefu

PRVI PETEK

8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

15.00: ura Božjega usmiljenja

PRVA SOBOTA

8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Odgovarja Roman Starc, župnik.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354
<https://zupnija-lj-stolnica.rkc.si>

Mobilna aplikacija
Stolnica

Informacije dobite tudi na spletnem
naslovu: <http://stolnica.com>
Stolnica - Ljubljana - Cathedral
@stolnica

